

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/105/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318010442
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4318010442.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a členov senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému J. K., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného J. K. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 17.09.2018 sp. zn. 3Nt/45/2018, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného J. K. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného J. K. (ďalej len odsúdený) na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 0T/98/2017, pretože nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

V odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval, že trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/98/2017, bol odsúdený uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd I. stupňa uviedol, že odsúdený podal návrh na povolenie obnovy konania z dôvodu, že v priebehu 3 dní bol dvakrát odsúdený za ten istý trestný čin a mal mu byť uložený súhrnný a nie samostatný trest. Súčasne namietol, že nemal byť zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže od roku 2003 nebol vo výkone trestu odňatia slobody a preto mal byť zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Taktiež poukázal na to, že v rozsudku figuroval v skutkovej vete aj prečin z roku 2014 - priestupok ODI Krupina, č. k. ORP PZ-ZV-ODI13-48/2014 zo dňa 12.08.2014, ktorý bol zrušený okresnou prokurátorkou, keďže tento priestupok nespáchal.

Súd I. stupňa poukázal na skutočnosť, že zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/98/2017 bolo zistené, že odsúdený bol uznaný vinným trestným rozkazom vydaným dňa 11.10.2017 pre skutok spáchaný dňa 08.10.2017 v čase o 16.25 hod. právne kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d/ Trestného zákona, na skutkovom základe v ňom uvedenom, pričom už v samotnom skutku bolo konštatované, že tohto sa dopustil okrem iného napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 0T/138/2017 dňa 08.10.2017, právoplatným dňa 08.10.2017, uznaný vinným pre rovnaký trestný čin za skutok, ktorý spáchal dňa 04.10.2017.

Súčasne konštatoval že z odpisu registra trestov zistil, že bol doposiaľ 14-krát súdne trestaný a zhodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce zistil, že v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov uložený mu vyššie citovaným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen 0T/138/2017.

Poukázal súčasne na to, že pri rozhodovaní o povolení obnovy konania nevzhliadol žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, pričom konštatoval, že mu správne nebol uložený súhrnný trest, keďže skutku zo dňa 08.10.2017 sa dopustil až potom, ako bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/138/2017 zo dňa 08.10.2017, čo vyplýva aj zo skutkovej vety skutku uvedeného v tomto trestnom rozkaze. Jedná sa teda o recidívu a preto neprichádzalo do úvahy ukladanie súhrnného trestu. Pokiaľ išlo o námietku odsúdeného, že priestupku prejednaného ODI Krupina pod č.k. ORPZ-ZV-ODI-13-48/2014 sa nedopustil, súd I. stupňa konštatoval, že táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na jeho vinu, keďže skutku uvedeného v skutkovej vete trestného rozkazu sp. zn. 0T/98/2017 sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený pre rovnakú trestnú činnosť aj Okresným súdom Bratislava III. pod sp. zn. 0T/193/2017 zo dňa 11.09.2017 a tiež postihnutý rozhodnutím o priestupku ODI Bratislava pod č. k. ORP-P-393/BA-IV-ODI1-2016 z 10.08.2016. Pokiaľ ide o skutočnosť, že mal byť zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, súd I. stupňa uviedol, že voči tomuto odpor nepodal a pri jeho zaradení zrejme príslušný sudca prihliadol na jeho zaradenie do tohto stupňa stráženia uvedené v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/138/2017 zo dňa 08.10.2017.

Vzhľadom na tieto skutočnosti návrh odsúdeného J. K. na povolenie obnovy konania v právoplatnej veci sp. zn. 0T/98/2017 zamietol, keďže nezistil žiadne dôvody obnovy konania uvedené v ustanovení § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď odsúdený sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia nadriadeného súdu písomne nezdôvodnil.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Po preskúmaní spisového materiálu a postupu súdu I. stupňa pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania nadriadený súd zistil, že súd I. stupňa postupoval zákonne a rozhodol správne, pričom svoje rozhodnutie aj adekvátne odôvodnil, preto naň nadriadený súd v podrobnostiach len poukazuje.

Nadriadený súd sa v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu I. stupňa, pričom nad rámec dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého uznesenia a k sťažnostným námietkam odsúdeného udáva, že jeho tvrdenia, že mu bol nesprávne uložený samostatný trest nie sú pravdivé. Správne súd I. stupňa konštatoval, že v danom prípade sa jednalo o recidívu, keďže prvý z dvoch skutkov, na ktorý poukazoval, spáchal dňa 04.10.2017 a za tento bol uznaný vinným trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 0T/138/2017 dňa 08.10.2017, pričom tento trestný rozkaz mu bol doručený a stal sa aj právoplatným dňa 08.10.2017. Až po právoplatnosti tohto trestného rozkazu v ten istý deň dňa 08.10.2017 spáchal skutok pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Levice pod sp. zn. 0T/98/2017 dňa 11.10.2017. Z uvedeného je zrejmé, že sa nejedná o súbeh trestných činov ale recidívu, keďže druhý skutok spáchal potom, ako mu bol doručený trestný rozkaz vo veci vedenej na Okresnom súde Zvolen.

Taktiež správne súd I. stupňa konštatoval, že napriek skutočnosti, že priestupkové konanie vedené voči nemu Okresným dopravným inšpektorátom Krupina pod ČVS: ORPZ-ZV-ODI3-48/2014S bolo zrušené, toto nemalo žiadny vplyv na výrok o vine uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Levice sp. zn. 0T/98/2017, keďže prejednávaného skutku v tejto veci sa dopustil aj napriek tomu, že bol postihnutý rozhodnutím o priestupku ODI Bratislava pod sp. zn. ORP-P-393/BAIV-ODI1-2016 zo dňa 10.08.2016, právoplatným dňa 07.10.2016 a tiež trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III. sp. zn. 0T/193/2017 zo dňa 11.09.2017, právoplatným dňa 11.09.2017 a trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/138/2017 zo dňa 08.10.2017, právoplatným dňa 08.10.2017. Z uvedeného vyplýva, že samotné prípadné zrušenie jedného priestupku nemalo vplyv na platnosť ďalšieho tam platného priestupku a na dve odsúdenia pre rovnaký skutok. S poukazom na uvedené, preto nie je právne relevantné jeho tvrdenie, že zrušené rozhodnutie o priestupku by malo vplyv na jeho výrok o vine.

Nadriadený súd s poukazom na vyššie uvedené, nepovažuje citované skutočnosti za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku, ktoré by boli súdu skôr neznáme a mohli by samé o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré, by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pokiaľ ide o odsúdeným konštatovaný dôvod obnovy konania, že bol nesprávne zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, je potrebné uviesť, že v tejto časti má pravdu, avšak nejedná sa o novú skutočnosť, ktorá by bola súdu v čase rozhodovania neznáma, ale skôr o nepozornosť príslušného sudcu Okresného súdu Levice vydávajúceho trestný rozkaz sp. zn. OT/98/2017. Napriek tomu, keďže sa nejedná o novú skutočnosť, ktorá by bola súdu v pôvodnom konaní neznáma, ani toto pochybenie pri zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle ustanovenia § 394 odsek 1 Trestného poriadku nemožno totiž považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisu, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mylil a nesprávne ich vyhodnotil.

Pokiaľ ide o skutočnosť, že odsúdený žiada obnoviť konanie z dôvodu, že mu mal byť ukladaný súhrnný trest a jeho zrušené rozhodnutie o priestupku by malo vplyv na rozhodnutie o vine napádaného trestného rozkazu, tak tieto okolnosti nie sú pravdivé a ani nie sú novými skutočnosťami vo veci, zakladajúcimi dôvody obnovy konania.

Nadriadený súd v tejto súvislosti dáva do pozornosti, že v konaní o povolení obnovy konania podľa Trestného poriadku príslušný všeobecný súd nepreskúmava zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia, ale posudzuje otázku, či nové skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme, v spojení s dôkazmi už vykonanými, môžu odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než ktoré bolo skôr vydané. Rovnako tak nie je účelom konania o povolenie obnovy konania posudzovať vinu odsúdeného.

Konanie o povolenie obnovy konania pozostáva teda zo skúmania prípustnosti návrhu a skúmania odôvodnenosti návrhu. Súd najskôr skúma formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 1 Trestného poriadku, ďalej sa musí zaoberať tým, či navrhovateľ vo svojom návrhu uvádza Trestným poriadkom predvídané dôvody na povolenie obnovy konania a konečne skúma odôvodnenosť návrhu, t.j. či sú uvádzané skutočnosti a dôkazy spôsobilé na to, aby bolo v obnovenom konaní možno dosiahnuť iné rozhodnutie vo veci v zmysle ustanovenia § 394 Trestného poriadku.

V predmetnom konaní síce boli splnené formálne náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 1 Trestného poriadku, t.j. návrh podala osoba na to oprávnená, smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je obnova konania prípustná a nie je v zmysle § 395 Trestného poriadku vylúčená, avšak súčasne nebola zistená existencia nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného J. K., alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest odsúdeného bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Na podklade hore uvedených skutočností a s odkazom na zákonné a správne dôvody napadnutého uznesenia, bola sťažnosť odsúdeného ako nedôvodná zamietnutá, keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného a ani žiadne nesprávnosti v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo a ktoré možno napraviť právnym inštitútom právneho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.